

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl.
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytözsdejében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháztér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden nap délután 1—2 óráig.

KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reklamációk küldendők:
Wesselényi és König
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KOZLÖNYE.

Itthon és Bécsben.

Itthon a takarékoskosságot jelszavait fújja a miniszterelnök. Az egyszerűségi és pénzügyi tárcza ügyeit is intézi és ez helyesen is van így, mert nagyon rá van utalva az ország még mindig a takarékoskosságra. Csak az a kérdés, vajjon ugyanezt az erényt, a takarékoskosságot gyakorolja-e a magyar kormányelnök akkor is, mikor Bécsben van.

Igen gyakran van pedig most Bécsben Wekerle. Túláságos gyakran. Alig győzik a lapok följegyezni a személyi hírek közé az utasításait és alig győzik följegyezni azt a sokféle magyarázatot, hogy miért jár tulajdonképpen az osztrák fővárosban a miniszterelnök.

Jogczim, az igaz, van rá elég, a valutarendezés, az egyházpolitika és a közügyek, a melyekből ki nem fogyunk és a melyeket mindig Bécsben kell előzetesen tárgyalni, sohasem Budapesten, mert hisz a magyar fő- és székvárosban nincs udvartartás, oda a király csak vendégnek látogat el hí magyarjai közé.

A valutarendezés hosszú ideje alatt valósággal állandóan Bécs és Budapest között lebegett Wekerle, míg az osztrák pénzügyminiszter alig egyszer-kétszer jött Budapestre, csak épen, hogy tessék-lássék. Ami pedig az egyházpolitikai kérdéseket illeti, azokban ép úgy, mint a Wekerle-kormányt eredményező válságban, minden hangot Bécsben adnak ki és a legkisebb részletnél is oda kell fölvonulnia az egész magyar kormánynak, sorba valamennyi miniszternek.

Az meg már épen természetes, hogy mikor közös miniszteri tanácskozásra van szükség, az nem eshetik meg máshol, mint Bécsben. Ott esett meg a napokban is, nagy bizalmasan, elvonva a nyilvánosság elől, ami csak az esetben szokásos akkor, ha a hadseregről van szó és arról, ami összefügg vele.

Rejtve tartogatják az ilyen tanácskozásokat rendszerint, ami jogosult is odáig, hogy a katonai erő fejlesztéséről vagy egyáltalában, vagy idő előtt ne értesüljön a külföld, melyet ez tulságosan érdekel, ha szövetséges, ha ellenség. Hanem annyit mégis csak tudnia kellene, és pedig idejekorán a monarchia két törvényhozó testületének, de ez különben nem is titok a külföld előtt sem, hogy mily mérvűnek ígérkezik a legközelebbi katonai budget.

Mert erről volt szó már most. Arról, hogy a jövő év állami költségvetésében minő összegeket foglal le jelőre a közös hadsereg, melynek szükségleteihez igazodik nálunk minden egyéb szükséglet.

Ha az egész állami háztartás berendezését nézzük, mindenütt megvan abban a természetes összefüggés olyképp, hogy a mennyi az állam bevétele, ahhoz kell szabni az egyes tárczák kiadásait és ahhoz kell alkalmazkodni minden intézményünknek, minden embernek, mert hiszen számtani lehetőségeket csak ugyan nem lehet megoldani még oly nagy szavazó többséggel sem. Hanem a katonai szükséglet, az kivételes tekintet alá esik, arra nem irányadó sem a számtani, sem a fizikai lehetőség, azt elő kell állítani minden áron, ha török-szakad és a többi szükségleteire csak azt fordíthatja az állam, ami fennmarad a közös hadsereg kielégítése után.

Ennek az elvnek, ennek a gyakorlatnak keretében történt meg oly igen korán az idei közös miniszteri tanácskozás is, úgy hogy 1894-re a közösgyves követelés ki van szabva már ma, mikor az 1893-ik évi általános budget még le sincs tárgyalva.

Az összegét még nem ismerjük a jövő évre szóló követelésnek. Mindössze annyit tudunk a kiszivárgott hírekből, hogy ugyancsak erős küzdelem folyt a két pénzügyminiszter részé-

ről abban a tanácskozásban, melynek sürgőségét az állapította meg, miszerint katonáék megint jelentékeny túlköveteléssel lépnek föl.

Megint. Így megy az már tíz esztendő óta folyvást és ki nem fogyunk a katonai költségvetésnek évről-évre való jelentékeny emeléséből, melyre mindig tudnak a generálisok új czimeket találni. Leleményességük ezen a téren valósággal csodálatos és csak egy van ennél csodálatosabb, az, hogy az ő leleményességükkel lépést tart a mi türelmünk és áldozatkészségünk nevezett gyöngeségünk.

Határozott gyöngeség, hogy a katonák nagy szavai előtt meghajlik a magyar kormány és magára vállalja mindannyiszor azoknak a rengeteg összegeknek a megszavaztatását, melyeket a katonai Moloch torkába dobunk és a melyeket sokkal üdvösebb, sokkal okosabb czélokra használhatnánk.

Itthon takarékoskodunk intézményeink rováására és tisztviselőinknek, maguknak a törvényhozóknak bőrére, takarékoskodunk a közgazgatáson és az igazságszolgáltatáson, a közoktatáson és a közegészségügyön, szóval mindenütt, a hol az állam bőkezűségére volna szükség. Viszont azonban kész alázatossággal rááll a kormány mindenre, a mit a közös hadsereg részére követelnek tőle és bizonyosan ráállott ezuttal is, a miut hirdetik a szócsovek, hogy hadd legyen hát néhány millióval több a katonai költség és persze hadd legyen néhány millióval kevesebb az, amit saját szükségleteinkre fordíthatnánk hasznosabban, mintha töltjük vele a Danaidák hordóját.

Hol legyen az 1848/9-iki ereklyemuzeum?

A magyar nemzet ezredéves multja dicső tettei és történelmi alakjai az utókor számára csak az emlékezet homályos látcsövére vannak bízva. Alig

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

A h é t r ő l.

(Fővárosi levél.)

Budapesti asszonyok és lányok meg lehetnek elégedve az idei márcziussal. Ragyogó fehér hópelyhek kavarnak a levegőben, amint e levelet írom, s talán mire végére jutok — fehér lepel borítja az utcát. Am azt hiszem, a valóság az, hogy asszonyok és lányok pokolba kívánják ezt a má odik kiadású telet. A mult héten már csak úgy káprázott szemünk a Váci-utcában a tavaszi divat legfrissebb alkotásain; tarka-barka kalapok hirdették: itt a tavasz, itt a tavasz! s im, most szép asszonyok, lányok komoran ülnek otthon a — „barátságos, meleg szobában”, s szidják Falbot, aki ezt a kiállhatatlan időt megjövendőlte, ezuttal nem is sült fel a profécziájával.

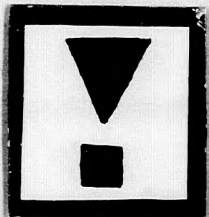
De hát budapesti asszonyoknak, lányoknak könnyű vigasztalódnok. Bőjtj szél, márcziusi hó kiűzheti a Váci-utczából, de nem a t. Ház karzatáról, nem a színházakból, nem a hangversenytermekből. Az igazi nagyvárosi élet amugy is este kezdődik és — reggel végződik. A szabókra, divatárusokra rossz napok járnak, de annál jobb esték a színház-direktorokra. A színházba járás dicséretes divattá lett s nem egy negyedik, de egy ötödik színháznak is bőven jutna publikum. Ami még pár év előtt is ritkaság volt, ma már mindennapos, jobban mondva: mindenestés dolog a telt ház s egy-egy darabra a jegyeket már napokkal előbb elkapkodják. S ami szintén igen kedvező jelenség: a téli szezonban az

eredeti darabok domináltak váltakozó szerencsével. Mert soha egy szezonban nem került színre oly sok eredeti termék, mint ez évben; de az is igaz, hogy soha anny gyászos bukásnak nem voltunk tanúi. A Főzönség már szinte el van készülve, mikor premiére megy, hogy ma este ismét a gyászoló gyülekezet szomorú szerepét fogja játszani, azzal a különbséggel, hogy ez a gyászoló gyülekezet nem szokott pityeregni, de annál buzgóbban — püsszogni. Am ez még megjárna közönségesen elfogadott daraboknál, de úgy kellett történni, hogy éppen a kosorus darabok bukjanak a legnagyobbat. A jó Garai Károlynak, ki két ezer forintot adott a nemzeti- és népszínház rendelkezésére, bizony nem nagy öröme telhetett sem a „Mai divat”-ban, sem a „Czine mintyé”-ben. Ez a derék kereskedő, kinek pár év előtt kificzamodott a mutató ujjja s a 2000 forintot fájdalompenzéként kapta egy biztosító társaságtól, két színháznak hálából ajándékozta ez összeget, mert fájdalmát feledtették a színházi esték. A kificzamodott ujj régen meggyógyult, s azt hiszem, többé nem fog kificzamodni. De ha mégis elkövetné ezt a bolondságot, aligha lenne belőle több haszna az irodalomnak.

Ezeknek a bukásoknak kétségtelenül a tudós akadémia örül legjobban. Tehát nemcsak az akadémia által megkoszorozott színművek buknak meg, im a nemzeti és népszínház bírálói is emberek, akárcsak az akadémikusok. S a milyen szerencséje van az akadémianak, könnyen megeshetik, hogy Berczik Árpád „Papá”-ja, melyet a Teleki-díjjal koszoroztak meg, még nem is fog megbukni.

Berczik Árpád . . . E névnel állapodjunk meg egy kicsit. Mert a hét hőse ő, kétségtelenül ő. Berczik Árpád, a miniszterelnöki sajtóiroda főnöke. Ez egy igen szép állás, sőt a mint látszik, nyugodalmas is. Nyugodalmasabb és szebb még csak egy állás van: a számvevőszéki elnökség. Itt, a sajtóirodában termeli Berczik az ő vigjátékait, melyekkel „bukni is dicső”, de még dicsőbb, ha a pályadíjakat elüti mások orra elől. És Berczik Árpád ez esztendőben két vigjátékkal győzött. Mind a kettővel pályázott a nemzeti színháznál is, az akadémianál is. A nemzeti színháznál a „Mai divat”-tal leverte a saját „Papá”-ját, az akadémianál pedig azért nem verte a „Papá”-jával a „Mai divat”-ot, mert ezt időközben visszavonta, miután a nemzeti színháznál elsőnek érkezett be. A „Mai divat” csunyan megbukott, a „Papa” sorsa még függőben van.

De Berczik Árpád nem csak a sajtóiroda főnöke, hanem veterán író is. Írói körökben határozottan visszatetszett, hogy részt vett a pályázatban. Ennek a visszatetszésnek egy finom gunynyal megirt tárczában adott kifejezést a „Magyar Hirlap”, mely jubiláló örömeben sem feledte megjegyezni, hogy vannak különben igen korrekt dolgok, a melyek — nem illelenek. S a „Magyar Hirlap”-nak ezuttal is igaza van, mert valóban a legoktalanabb dolgok közé tartozik, hogy egy régi író részt vegyen irodalmi pályázatokban. Régi neves íróknak nincs szükségük sem akadémiai, sem színházi bírálók koszorúira s kezdők elől elszedni a babért s aranyakat nem virtus. Hozzá Berczik Árpád gazdag ember is s már hiába, a skriblerok rossz máju emberek s nem szünek meg gyön-

van egy-egy emlék, ereklye, mely őseink dicső múltjára emlékeztetne. A francia nemzet féltékenyen őrzi reliquiáit, ápolja az elmúlt korszak eszméit, miért volna épp a magyar nemzet az, mely közönyösen venné legszentebb ügyeit. Örömről szolgál, hogy a 48/49-iki dicső korszak emlékeinek — ha csak ideiglenesen is — gyűjteménytára van már. Hogy e gyűjteménytárnak állandó otthona is legyen minél előbb, ezt minden magyar ember kívánja. És hol lehet ez másutt, mint Budapesten, az ország szívében. Aradon is van ereklyemúzeum, azonban nagyon üdvös volna, ha e két múzeumot Budapesten egyesítenék országos múzeummá.

Kossuth Lajos nagy hazánkfia, kinek minden szava arany, minden sora igaz gyöngy, minden óhajta, vágya szent kötelesség, parancs a hazafi szíve előtt; kifejezte egyik levelében, hogy féltetve minden localpatriotizmust, a 48-iki emlékek kiállítása és állandó gyűjteménye a fővárosban legyen.

Arra nézve, hogy az ereklye múzeum állandó helye Budapesten legyen, a főkadályok eltűntek. A nervus rerum gerendarum az egyik mozgató rugója a kiállítás állandósításának, de a kezdeményező lépés már megtörtént, mert a kultuszminiszter évente 1500 forintot ajánlott, Budapest tanácsa pedig évi 1000 forintot ad. Most a nagyközönségen a sor, hogy a megkezdett uton előre haladhasson a terv megvalósítása. Adakozzunk, hogy az 1848/49-iki ereklyemúzeumnak hazánk fővárosában állandó otthona legyen. Induljon meg a gyűjtés az egész országban, asztaltársaságok, egyletek, magánosok nyissák meg erszényeiket és nélkülözhetlen fillereikkel járuljanak a cél elérésére. A nemzet csak önmagát tiszteli meg, ha megmutatja a külföldnek, megmutatja a késő utódoknak, hogy a dicső korszak még dicsőbb ereklyéit nem hagyta elporladni, nem burkolja el a feledés, a közöny látványával. Hanem mintegy élő példával szolgál a későbbi nemzedéknek, miként kelljen a múlt emlékeit lelkesedve erőt meríteni a további küzdelekre.

Lebegjen szemünk előtt hontalanná vált lánglelkű apostolunk, Kossuth Lajos eme szavai: „Fenn kell lobogtatni a zászlót, melyet „névtelenfélisteneinknek” honszeretettől izmosult karjai enyészhetlen dicsfényvel vettek körülsmelynek bukása gyászoló megdöbbenést keltett a világ népénél.”

Tegyük lehetővé összerakott fillereinkből, hogy egy ezredéves államban nem csak a múlt írott emlékein csügünk, de szent ereklyéinkkel hirdetjük nemzetünk független jövődjének hitét, hogy a világ is higgyen benne, hogy a magyar nemzetet számba vegye.

Karcsfalvi.

géd célzásokat tenni arra nézvést, hogy a szerencsés szerző gyakoroljon valamelyes jótékonytársaságot a Garai féle bankokkal különösen a Telegi-féle aranyokkal is, főként ha a „Papa” is megbukik.

S most épen eleget, talán nagyon is sokat irtam irodalomról, színházról. Szinte kedvem volna Önöket elvezetni a t. Házba. De hát nem akarok Önökkel áprilist járni április előtt. Mert a t. Házban ez idő szerint úgy is a zárt ülések vannak divatban. Világos, hogy ezek az ülések a legérdekesebbek. A zárt ülésekre még a félholt honatyá is elvitte magát, mert itt aztán sans gene lehet veszekedni, gorombászkodni, a mi különben a nyílt ülésekről sincs — ki-zárva.

Csunya egy mesterség ez a politika. Egy szörnyeteg, mely egymásután falja föl az embereket. Egykor hatalmas, népszerű emberek hirtelen lezuhannak a piederstárlól, intaktnak vélt emberek egyszerre csak besározva, bekormozva jelennek meg előttünk, de úgy, hogy az édes anyjuk sem ismerne rájuk. A legkevesebb azoknak száma, kik tárgyilagosan képesek megítélni embereket és azok cselekedeteit. A tulnyomó többség ideges, gyanakvó, könnyen fellobbanó. Soha ily hamar nem rántottak kardot egy semmiért. Ne, ne kívánják, hogy a t. Házba vigyem. Különben is már készülődnek hazafelé a honatyák a husvéti vakációra. Az ő dolguk, hogy beszámoljanak viselt dolgaikról önöknek és (már a kinek van) ki-ki a — feleségének.

Vajjon melyik beszámoló lesz a nehezebbik?

Székelly Huszár.

Előfizetési felhívás.

A közelgő április hó elsején tölti be lapunk egy-éves pályafutását. Rövid idő alatt nagyon sok harcban és heves küzdelemben vettünk részt — elveinkért s az igazság kimondásáért! Ez által bebizonyítottuk azt, hogy lapunkra szükség van! Ostoroztuk a hibákat és nyesegettük a társadalom ferde kinövésseit. A jövőben is éppen így fogunk eljárni Irgalom nélkül meg fogjuk bírni a politika és közélet terén működő egyének munkáit s kimondjuk kárhözvontó ítéletünket azok ellen, a kik a magyar nemzet legszentebb érzelmeit kigányolni, a leghibb, legnagyobb fiát sérteni merészködnek. Tudjuk, érezzük, hogy ezután is nehéz küzdelmek napjai következnek reánk; azért bizalommal fordulunk lapunk olvasó közönségéhez, hogy bennünket a harcban erkölcsileg s előfizetéseik megújításával anyagilag támogatni szivesek legyenek.

Az előfizetési díjak lapunk homlokzatán olvashatók.

H I R E K.

Dr. Halász Sándorné.

Dr. Halász Sándort, lapunk szerkesztőjét méretetlen bánat és kipótolhatatlan veszteség érte. A mitől hetek óta félt, a minek gondolatától is annyira remegett: bekövetkezett. Forrón szeretett hű nejét: Krausz Annát, kivel alig kilenc hónapja kelt egybe, e hó 22-én reggeli 2 órakor könyörtelenül kiragadta karjai közül a kegyetlen halál. Rövid, csak egy futó hajnali álom volt házasságuk, melyből izonyu a fölébredés. A szelid, áldott-lelkű ifju nő életét két hónappal ezelőtt támadta meg a sorvasztó betegség, mely ellen hiába küzdött a térjek és a távolból ide sietett jó édes anyának gondos ápolása, hiába küzdött a tudomány — nemes lelkét nem lehetett szereteteinek megmenteni. Elment... üres hajlékot, gyászt és bánatot hagyva maga után. Az egyedül maradt férj nehéz fájdalomban minden jó szív igaz részvéttel osztozik. E részvét nyilvánult a megboldogult nőnek csütörtökön délután véghez ment temetésén. A koporsót gyönyörű élő és művirág koszorúk fedték a következő felirattal: „A legjobb feleségnek: Hón szerető Sándorné”. „Hón szerető leányának: Bánatos édes anyád.” „Az ev. ref. leánynevelő intézet tanári kara és növendékei.” „Wess-lényi és neje: Tisztelet jeléül.” Szép koszorút küldött a Knoblauch család is. A koszorúkkal fedett koporsót városunk intelligens közönsége vette körül — nők és férfiak egyaránt. Ott láttuk: Foltin János prépost-plébánost, Tóth Dánielt és Nagy Ignác ref. lelkészeket, Rosenfeld Mayer főrabbit, Halm Gyula igazgató vezetése alatt az ev. ref. főgimnázium, Polgár György igazgató vezetése alatt a kir. cath. gimnázium, Tóth Pál igazgató vezetése alatt az ev. ref. felsőbb leánynevelő intézet, Gálffy Ignác igazgató vezetése alatt a polgári iskola tanári karát testületileg, ezeken kívül számos tanítót felekezeti különbség nélkül. Közéletünk kiváló férfiai közül megjelentek még: Kovács Lajos a függetlenségi párt elnöke, Diószeghy György városi főjegyző, Bárony János városi tisztviselő, Betally Oszvald őrnagy, Miskolczi Pál megyei aljegyző, a „Borsod” szerkesztője, Strázsek János kir. járásbíró, Leóchei Károly honvéd-százados s a tisztikar számos tagja, Horváth László tüzoltó főparancsnok, Pataky Sándor egyházkerületi pénztárnok sat. Rézített a polgárság is igen nagy számban. A gyászszertartást Hronyecz József ág. evang. püspöki titkár végezte, ki megható imát mondott a korán — 21 éves korában — elhunyt ifju nő ravatala felett s a ref. főgimnáziumi énekkar zengett gyászdalokat. Ezután megindult az impozáns gyászmenet a mindszenti ág. evang. temető felé, a hol a megboldogult örök nyugalomra helyezték. — A mélyen le-sújtott család a következő gyászjelentést adta ki: Dr. Halász Sándor mint férj; özv. Krausz Katalin mint anya; Krausz Hermina férjezett Seybold Frigyesné, Krausz Lajos és Krausz Gyula mint testvérek, a számos rokonok nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik, hogy a leghibb és legjobb feleség, a legjobb gyermek, szerető testvér, illetve sógornó és rokon Dr. Halász Sándorné szül. Krausz Anna folyó hó 22-én hajnali 1 és 3/4 órakor. életének 21-ik évében, boldog házasságának 9-ik hónapjában, hosszúságos és kínos szenvedés után elhunyt. A megboldogultnak drága porai f. hó 23-án délután 4 órakor fogtak az ág. evang. egyház szertartása szerint a Városháztér 10. sz. a. lakásból a mindszenti sírkertben örök nyugalomra helyezni. Lezárultak tehát azon kedves szemek, melyekben a valódi szívjószág tiszta sugárjai tükröződtek; elmúltak azok az ajkak, melyekről a legodaadóbb szeretet igéi hangzottak; korán, nagyon korán lelakadtak azok a kezek, melyek egy kis család boldog kertjében még annyit tehettek, munkálhattak volna! Tiszta lelkét megirigyelte a földről az ég, azért hívta őt fel magához! Miskolcz, 1893. márczius 22. A szeretet anygala virrasszon siri álma felett!

— Kun Bertalan ev. ref. püspök tegnapelőtt Budapestről hazaérkezett. A Lukács-fürdőben szán-

dekozott még néhány napot tölteni, de a kellemetlen időjárás miatt kénytelen volt a kurát abban hagyni. Főpásztorunk, mint sajnálattal értesülünk — ez idő szerint gyengélkedik.

— **Báró Vay Béla** főispán e hét elején utazott Szigetvárra, a hol gróf Andrássy Aladár szalonkavadaszlatot rendezett. A fényes főúri társaság vadászlatán Frigyes főherceg is résztvett.

— **Tóth Pál**, a miskolczi ev. ref. felsőbb leányiskola érdemes igazgatója „az országos nőképző egyesület” két lelkes hölgyétől: Rudnay Józsefné és Szathmáry Király Pálné úrnóktól a napokban levelet kapott, melyben őt a nevezett egyesület 25 éves jubileumának ünnepélyére meghívják. „Oly emelő lenne az — írják a lelkes honleányok — ha Tóth Pál ur a távol vidékről a rokonszenv meleg hangjával s jelenlétével megtisztelné azon örömmünepet, melyet a hazai nőnevelés munkásai ünnek negyedszázados működésük sikeres voltáért. Igen nagy örömet szerezne nekünk, ha Tóth Pál urhoz szerencsénk lenne” sat. Tóth Pál igazgató ilyen szíves és lelkes felhívásnak engedve, tegnap délután Budapestre utazott. A jubileumi ünnepély ma délelőtt 11 órakor lesz Budapesten a nőképző egyesület saját helyiségében, mely alkalommal Jókai Mór tart ünnepi beszédet, Várady Antal pedig ünnepi költeményt olvas föl.

— **Felolvasás** Halm Gyula főgimnáziumi igazgató holnap, azaz vasárnap délután 3 órakor folytatja szabad előadását az iparos közönség előtt a polgári iskola tornacsarnokában. Az előadást, mely a delejesség és villamosságáról szól, kísérleti mutatóványok fogják érdekessé tenni. Talán szük égtelen is, hogy az iparos közönségünk figyelmét az előadásra felhívjuk, mert hiszen azok, a kik a múlt vasárnap ott voltak és megizlelték félig a szellemi eledelt, elmennek holnap elfogyasztani az egészét is.

— **Kinevezések.** Dr. Samassa József egri érsek Géczy József apátfalvai alesperes-plébánost füzabonyi lelkészszé, — Végh Kálmán jászberényi segédlelkész, ki nem rég távozott el városunkból, az egri fitanító-képezde tanárjává nevezte ki.

— **A miskolczi fűtőház főnökevé** Richter Mátyás gépész-mérnököt nevezte ki a m. kir. államvasutak igazgatósága.

— **Holnap Virágvasárnapján** reggel 8 órakor a minoriták templomában ünnepi passió lesz, mely alkalommal a miskolczi (vasuti) dal- és önképző-kör is közre fog működni.

— **A miskolczi kir. közjegyzői állás** Dálnoky Nagy Barnabás elhunytával megüresedett. Ennek a fontos és nagy jövedelmű állásnak betöltése képezi most jogászai és hivatalnokai körökben a beszéd tárgyát. Egy olyan városban, mint Miskolcz, a törvény szellemének megfelelőleg két kir. közjegyzői állást kellett volna már eddig is rendszerezíteni; de hát tudjuk, hogy ugy a kormány, mint az ezelőtt két évvel véleményadásra felhívott hatóságok és testületek nem kívánták a boldogult kir. közjegyző érdekeit megsérteni. De hát a felhívott hatóságok akkor sem mondhattak mást, most sem mondhatnak mást, mint azt, hogy Miskolczon egy kir. közjegyzőség teljesen kielégíti ugy a jogkereső közönséget, mint az igazságszolgáltatási hatóságokat. — Mert ha egy kir. közjegyző van, az dolgozik egy helytesséssel és négy, ha kell öt segéddel s a munkát elvégzi; ha két kir. közjegyző van, mind a kettő dolgozik két-két segéddel s a munkát szintén elvégzi. — Ez a kérdés tehát inkább személyes érdekek bir. Az a kérdés, hogy egy ember kapja-e az óriási jövedelmet, vagy megosszák azt kettő között?!... Nyiregyháza e hónap elején rendszeresítették a második közjegyzői állást, mar pedig Nyiregyháza sem lakosságának száma, sem a kereskedelem és forgalom tekintetében nem versenyezhet Miskolczzal. Jól mondja a „Borsodmegyei Lapok”, hogy az igazságszolg. kormánytól függ e kérdésnek megoldása. Ha van a „szabadelvének” táborában olyan „érdemeket szerzett” férfi, a kinek nagy kőncz kell, hát annak a kezébe adja a zsiros állást — egészen; ha pedig a kormánypárt érdekei azt kívánják, hogy két hűségese egyen között megosztassék a körülbelül 20,000 frtra menő évi jövedelem, hát akkor ketten kapják azt. Pályázók, azt hisszük, így is, úgy is, elegendő lesznek.

— **Borsodvármegye tisztviselőinek fizetése** ügyében a megyei közgyűlés által kiküldött bizottság Melczér Gyula alispán elnöke alatt csütörtökön, e hó 23-án délelőtt tartotta ülését, melyen a bizottsági tagok kevés számmal vettek részt. A bizottság javasolni fogja a közgyűlésnek, hogy az alispán fizetése 200 frttal, a főjegyző 200 frttal, főügyész 200, árvászeki elnöké 130, központi főszolgabíróé 300 frt, járási főszolgabíróé 200—200 frttal, árvászeki ülnökökké 200—200 frttal, első aljegyzőé 200, második aljegyzőé 150, harmad aljegyzőé 100 frttal, megyei főorvosé 100 frttal, főpénztárnoké 120, főszámvevőé 100, alszámvevőé 150, alügyészé 100, levéltárnoké 100, allelvéltárnoké 70, központi szolgabíráké 130—130 frttal, járási szolgabíráké 80—80 frttal, megyei közgyámé 90 frttal, pénztári ellenőr 100 frttal. Ezen kívül emeltetik az iktatók és kiadók fizetése 70—70 frttal, árvászeki irattárnok 40 frt, közigazgatási gyakornokok 100—100 frttal, központi főszolgabírói irnokok 100—100 frttal, járási irnokok 50—50 frttal, központi irnokok 80

Bátorkodom a n. é. közönség figyelmét régi, jó hírnevű

MAGKERESKEDÉSEMRE

felhívni. — *Quedlinburgból* és *Erfurtból* beszerzett *kertivetemény-* és *virágmagvakon* kívül nagy raktárt tartok

arankamentes lóhere- és luczernamagból, továbbá eredeti takarmányrépa-magvakból.

Arjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

WEIDLICH PÁL fűszer- és magkereskedése

A „FEKETE KUTYÁHOZ” MISKOLCZON.

Sörház-megnyitás!

Van szerencsém ezennel a n. é. közönséget arról értesíteni, hogy az eddig *Mindszenten* levő

sör csarnokot

az összes berendezésekkel és

SÖRRAKTÁRAMAT

a Búzatér 3. sz. a. levő „Sas”-vendéglőbe

helyeztem át és azt *f. hó 26-án, vasárnap* fogom *zenével megnyitni*. Ugyanitt *meleg és hideg étkekkel* fogok a n. é. közönség szolgálatára állani és a kassai Lepas és fia sörgyáros *márcziusi kttünő sörét* fogom alábbjegyzett jutányos ár szerint árusítani és pedig:

1 pohár márcziusi sör ára 6 kr.

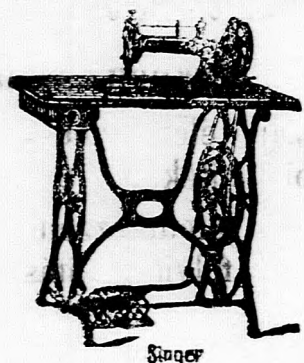
1 krigli „ „ „ 10 „

A n. é. közönség szíves pártfogását mély tisztelettel kéri

DEUTSCH ISRAEL

„SAS”-vendéglős, Búzatér 3. szám.

30 forint egy Singer-varrógép!

30 forint

11-12

egy új, valódi Singer-varrógép
jótállással.

Angol géptő, csontolaj, gépszij és mindenféle alkatrészeket

jutányos áron ajánl: **BEDE LÁSZLÓ**

30 forint egy Singer-varrógép!

Kávéház-átvétel!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy helyben a *Kossuth-utca sarkán* létező

Családi kávéházat

átvettem és azt *márczius hó 23-án megnyitottam*, melyet egyszersmind a mai kor igényeinek megfelelőleg átalakítottam.

Remélem hogy úgy az eddigi, mint jövőbeni vendégeim pártfogását rövid időn belül ki fogom érdemelni.

A nagyérdemű közönség mielőbbi látogatását elvárva, maradok

teljes tisztelettel

ALTSCHUL LUJZA,

kávéház-tulajdonosné.

Minden csütörtökön zeneestély.

Pásztor Miklós

pala- és cserépfedő

MISKOLCZ, Szeles-u. 119. sz.

Van szerencsém a n. é. építőmester és háztulajdonos uraknak úgy helyben, mint vidéken becses tudomásokra adni, hogy a helybeli Palakőbánya-társaság:

Engel Ignác és Társaival

sikerült oly megegyezésre jönnöm, hogy t. megrendelőimnek nagy előnyt nyújthatok a palák beszerzésénél és a szállítással járó terhes kiadásoktól megkímélhetem, mivel a társaság csakis egyedül velem kötött a palaköre árendéjét az eladásnál.

Együttal van szerencsém értesíteni a t. közönséget, hogy a minden tekintetben szolidnak ismert *Jelinek Péter* pala- és cserépfedő-mester úrnál több éven át mint munkavezető, az utóbbi években pedig mint üzlettárs működtem, miért is azon kellemes helyzetben vagyok, hogy t. megbízom igényeit minden tekintetben — szavatosság mellett, a leggyorsabban — szilárd, jó minőségű anyagok kiszolgálása, valamint jutányos árak számítása mellett kielégíthetem.

A n. é. közönség megbízását kéri

teljes tisztelettel

Pásztor Miklós

pala- és cserépfedő-mester.

Filigran munkához való szükségletek

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy itt helyben, a volt

Tauszig Jakab-féle helyiségben

egy a jelenkor igényeinek minden tekintetben megfelelő

rövid- és divatárú-üzletet

nyitottam, hol is a legújabb divatu *csipkék, szalagok, hímzések, kötő- és hímzőpamutok* és minden e szakmába vágó cikkek, ugyszintén *ruhadíszek* és *mindenféle szabókellékek* a legdusabb választékban kaphatók.

A n. é. közönség becses figyelmébe ajánlok továbbá igen jó szabású *francia miedereket, váll-fűzőket*, kitérő gyártmányu *női- és férfi kész fehéreneműt*, a mely cikkre különös gondot fordítandok: *nap- és esőernyőket, gyermek-, férfi- és női-harisnyákat, lábttyűket, clonyomott kézimunkákat, illatszereket és szappanokat* és minden e szakmába vágó árucikket. Főtörekvésem loend t. ve-
vőimnek a legizléstesebb választékot a *legjutányosabb árban* számítani.

A n. é. közönség eddigi bennem helyezett b. bizalmát megköszönve, magamnak becses pártfogását továbbra is kérve és ujonnan berendezett rövid- és divatárú-üzletemet nagybecsű figyelmébe ajánlva, maradtam

kiváló tisztelettel

2-6

ALTMANN JÓZSEF

rövid és divatárú-kereskedő
Miskolcz, Széchenyi-utca, Lóvy József Fia úr
könyvkereskedésével szemben.

egyedül nálam kaphatók.